It – பஸ்கா ஆட்டுக்குட்டியாக இயேசு எருசலேமுக்குள் மேற்கொண்ட வெற்றிப் பிரவேசம் (மத்தேயு 21:1-11 மற்றும்
14-17; மாற்கு 11:1-11; லூக்கா 19:29-44; யோவான் 12:12-19) |
1

– Save This Page as a PDF–

பஸ்கா ஆட்டுக்குட்டியாக இயேசு எருசலேமுக்குள் வெற்றிப் பிரவேசம்

மத்தேயு 21:1-11 மற்றும் 14-17; மாற்கு 11:1-11; லூக்கா 19:29-44; யோவான் 12:12-19

நிசான் பத்தாம் நாள், ஞாயிற்றுக்கிழமை

பஸ்கா ஆட்டுக்குட்டியாக இயேசு எருசலேமுக்குள் வெற்றிப் பிரவேசம் செய்தது மிகவும் முக்கியமானது. மக்கள் ஏன் இயேசுவின் எருசலேமுக்குள் பிரவேசித்ததைக் கொண்டாடினார்கள்? மக்கள் அனைவரும் அவரைப் புகழ்ந்து கொண்டிருந்தபோது, சீயோனைக் கண்டதும் மேசியா ஏன் அழுதார்? இயேசு ஏன் ஒரு ஆண் குதிரைக்குப் பதிலாக ஒரு கழுதைக்குட்டியின் மீது ஏறி வந்தார்? அவருக்குக் கிடைத்த வரவேற்பின் அடிப்படையில், கூட்டத்தின் எதிர்பார்ப்புகள் என்னவாக இருந்தன? பரிசேயருக்கு இயேசு அளித்த பதில் அவரைப் பற்றி என்ன உணர்த்துகிறது?

சிந்தித்துப் பாருங்கள்: இன்றைய சூழலில், அந்த மக்கள் கூட்டத்தின் எந்தப் பிரிவினரோடு நீங்கள் இணைந்து நிற்கிறீர்கள்? கிறிஸ்துவைப் பற்றிய உங்கள் எண்ணங்கள், மற்றவர்கள் கூறியவற்றிலிருந்து உருவானவையா, அல்லது அவருடனான உங்கள் தனிப்பட்ட உறவிலிருந்து எழுந்தவையா? “ஆண்டவரின் நாமத்தினாலே வருகிறவர் ஆசீர்வதிக்கப்பட்டவர்” என்னும் வார்த்தைகளுடன், இயேசுவை உங்கள் வாழ்வில் நீங்கள் தனிப்பட்ட முறையில் வரவேற்றிருக்கிறீர்களா? ஆண்டவருடன் செலவிடும் நேரம், கடவுளின் மீது நமக்கு ஏற்படும் ஏமாற்ற உணர்வுகளைக் குறைக்க எவ்வாறு உதவும்? இயேசுவே உங்கள் அரசர் என்பதை உங்களுக்கு எது உறுதிப்படுத்தியது?

ஆலயத்தில் பாடுதல்: இஸ்ரவேலரைப் பொறுத்தவரை, இந்த குறிப்பிட்ட நாள் எல்லா நாட்களிலும் ஒரு ஞாயிற்றுக்கிழமையாக இருந்தது. தல்மூத்

It – பஸ்கா ஆட்டுக்குட்டியாக இயேசு எருசலேமுக்குள்
மேற்கொண்ட வெற்றிப் பிரவேசம் (மத்தேயு 21:1-11 மற்றும்
14-17; மாற்கு 11:1-11; லூக்கா 19:29-44; யோவான் 12:12-19) |
2

தமீத் நூலிலிருந்து, ஆலயத்தில் தினசரி தகன பலியுடன் தொடர்புடையதாக, வாரத்தின் எந்த நாளில் எந்த சங்கீதம் பாடப்பட்டிருக்கும் என்பதை நாம் துல்லியமாக அறிவோம். ஒவ்வொரு சங்கீதமும் இந்த தினசரி வாசிப்புகளின் பாடலுடன் எவ்வளவு நெருக்கமாகப் பொருந்திப் போகிறது என்பது வியப்பளிக்கிறது. மேலும், தினசரி சங்கீதங்கள் பரிசுத்த வாரத்தின் தினசரி நிகழ்வுகளுடன் எவ்வாறு துல்லியமாகப் பொருந்திப் போகின்றன என்பதும் ஆச்சரியமாக இருக்கிறது.1241 ஆகவே, சகரியா 9:9-ஐ நிறைவேற்றும் விதமாக யேசுவா ஹா-மேஷியாக் சீயோனுக்குள் வெற்றியுடன் பிரவேசித்தபோது, ஆலய இசைக்குழுவின் வாத்திய இசையுடன் லேவிய பாடகர் குழுவினர் பாடிய அதே நாளில்:

பூமியும் அதில் நிறைந்துள்ள அனைத்தும், உலகமும் அதில் வாழும் மக்களும் ADONAI-க்குச் சொந்தமானவை; ஏனெனில், அவரே கடல்களின் மீது அதன் அஸ்திவாரத்தை அமைத்து, நதிகளின் மீது அதை நிலைநிறுத்தினார். ADONAI-யின் மலைக்கு ஏறிச் செல்லத் தகுதியுள்ளவர் யார்? அவருடைய பரிசுத்த ஸ்தலத்தில் நிற்கக்கூடியவர் யார்? கைகளில் களங்கமும், இதயத்தில் கபடமும் இல்லாதவர்கள்; தங்கள் வாழ்வின் நோக்கமாக வீணான காரியங்களைக்கொள்ளாதவர்கள்; பிறரை ஏமாற்றுவதற்காகவே பொய் சத்தியம் செய்யாதவர்கள். அவர்கள் ADONAI-யிடமிருந்து ஆசீர்வாதத்தையும், தங்களைக் காத்து இரட்சிக்கும் கடவுளிடமிருந்து நீதியையும் பெற்றுக்கொள்வார்கள். அவரைத் தேடுகிறவர்களின் — அதாவது, உம்முடைய முகத்தைத் தேடுகிற யாக்கோபின் — தன்மையே இதுதான். வாசல்களே, உங்கள் தலைகளை உயர்த்துங்கள்! நித்தியக் கதவுகளே, உங்கள் தலைகளை உயர்த்துங்கள்; அப்போது மகிமையின் ராஜா உள்ளே பிரவேசிப்பார்! யார் அவர், அந்த மகிமையின் ராஜா? ADONAI-யே அவர் — வல்லமையும் பராக்கிரமமும் கொண்டவர்; போரில் வல்லமைமிக்க ADONAI-யே அவர். வாசல்களே, உங்கள் தலைகளை உயர்த்துங்கள்! நித்தியக் கதவுகளே, உங்கள் தலைகளை உயர்த்துங்கள்; அப்போது மகிமையின் ராஜா உள்ளே பிரவேசிப்பார்! யார் அவர், அந்த மகிமையின் ராஜா? பரலோக சேனைகளின் அதிபதியாகிய ADONAI-யே அவர் — அவரே அந்த மகிமையின் ராஜா (சங்கீதம் 24:1-10 CJB).

It – பஸ்கா ஆட்டுக்குட்டியாக இயேசு எருசலேமுக்குள்
மேற்கொண்ட வெற்றிப் பிரவேசம் (மத்தேயு 21:1-11 மற்றும்
14-17; மாற்கு 11:1-11; லூக்கா 19:29-44; யோவான் 12:12-19) |
3

இயேசுவின் மற்றும் பன்னிரு அப்போஸ்தலர்களின் மேசியானியப் பணி, கடந்த சில மாதங்களில் சற்றுச் சுற்றி வளைத்துச் செல்லும் பாதையை மேற்கொண்டிருந்தது. வடக்கிலுள்ள கலிலேயாவிலிருந்து, யோர்தான் நதியைக் கடந்து பெரேயா பகுதிக்கும், அங்கிருந்து தெற்கே பழமையான நகரமான எரிகோவிற்கும் என—நாசரேத்தைச் சேர்ந்த அந்தப் பிரபலமான ரபியைக் காணவும் அவர் பேசுவதைக் கேட்கவும் மக்கள் கூட்டம் தொடர்ந்து திரண்டு வந்துகொண்டிருந்தது. சியோன் (Zion) அவர்களை ஒரு காந்தம் போலத் தன்னை பக்கம் ஈர்த்துக்கொண்டிருந்தது. ரபிகள் தங்கள் நகரத்தின் மகிமையைப் பற்றிச் சிந்திக்கும்போதெல்லாம், “உலகம் என்பது ஒரு கண்ணைப் போன்றது. உலகத்தைச் சூழ்ந்துள்ள பெருங்கடல் அந்தக் கண்ணின் வெண்விழா; கண்ணின் கருவிழிதான் இந்த உலகம்; கண்ணின் பாவை (pupil) எருசலேம்; ஆனால் அந்தப் பாவைக்குள் தெரியும் பிம்பமே ‘பரிசுத்த ஆலயம்’ (Sanctuary) ஆகும்,” 1242 என்று கூறுவார்கள். ஆபிரகாமைச் சந்திக்க மெல்கிசேதேக்கு வெளியே வந்த இடம் இதுவேயாகும் (ஆதியாகமம் 14:18-20); ஈசாக்கைப் பலியிடும் நிகழ்வு நடைபெற்ற மோரியா மலையும் இதுவேயாகும் (ஆதியாகமம் 22:1-19). இங்கேயே சாலொமோன் முதலாவது ஆலயத்தைக் கட்டியெழுப்பினார் (1 இராஜாக்கள் 6:1-38). எனவே, சியோனை நெருங்கிச் சென்றபோது, இயல்பாகவே சீடர்கள் (talmidim) மாணவர்கள் மிகுந்த உற்சாகத்தால் நிறைந்திருந்தனர்.

இஸ்ரவேல், இயேசுவின் மேசியத்துவத்தை சுமார் ஒன்றரை ஆண்டுகளுக்கு முன்னரே நிராகரித்திருந்தது (இத்தொடர்பைக் காண, ‘Ek’ – என்ற இணைப்பைக் கிளிக் செய்யவும் – “அவன் பிசாசுகளின் அதிபதியாகிய பெயெல்செபூலைக் கொ0ண்டே பிசாசுகளைத் துரத்துகிறான்“). தேச அளவிலான இந்த நிராகரிப்பின் காரணமாக, இயேசு (யெஷுவா) தம்முடைய காலத்திலிருந்த தலைமுறையினரை “மன்னிக்கப்பட முடியாத பாவம்” செய்தவர்களாக அறிவித்தார். அந்தத் தருணத்திலிருந்து, கி.பி. 70-ஆம் ஆண்டில் வரவிருந்த நியாயத்தீர்ப்பிற்கு இஸ்ரவேல் உட்பட்டது. மேலும், அக்காலத்து யூதத் தலைமுறையினருக்குக் கர்த்தர் அளித்திருந்த ராஜ்யத்தின் வாக்குறுதி திரும்பப் பெறப்பட்டது; அது பிற்காலத்தில் வரவிருக்கும் வேறொரு யூதத் தலைமுறையினருக்கு மீண்டும் வழங்கப்படும் (வெளிப்படுத்தின விசேஷம் குறித்த எனது

It – பஸ்கா ஆட்டுக்குட்டியாக இயேசு எருசலேமுக்குள்
மேற்கொண்ட வெற்றிப் பிரவேசம் (மத்தேயு 21:1-11 மற்றும்
14-17; மாற்கு 11:1-11; லூக்கா 19:29-44; யோவான் 12:12-19) |
4

விளக்கவுரையைப் பார்க்கவும் Ev– இயேசு கிறிஸ்துவின் இரண்டாம் வருகைக்கான அடிப்படை).

எருசலேமுக்குள் இயேசு மேற்கொண்ட அந்த வெற்றியுலா, அவர் தன்னை ஒரு அரசராக முன்நிறுத்திக்கொள்ளும் நோக்கத்தைக் கொண்டிருக்கவில்லை; ஏனெனில், இஸ்ரவேல் தேசம் அவரை நிராகரித்ததன் மூலமே அந்த முடிவு ஏற்கெனவே உறுதிப்படுத்தப்பட்டிருந்தது. மாறாக, பெசாஹ்பலிக்காகத் தன்னை ‘தேவ ஆட்டுக்குட்டியாக’ அர்ப்பணித்துக்கொள்ளவே அந்த வெற்றியுலா அமைந்திருந்தது. தம் வாழ்வின் இம்முடிவான பஸ்கா பண்டிகையானது, தாம் மற்றவர்களுக்காகப் பலியாகி ஏற்கும் மரணத்தின் மூலம், பாவங்களுக்கு முழுமையானதும் போதுமானதுமான ஒரு பரிகாரத்தை வழங்கும் என்பதை இயேசு அறிந்திருந்தார் (லூக்கா 22:14-16).

கிறிஸ்துவின் எருசலேமுக்குள் பிரவேசித்தது யூத நாட்காட்டியில் ஒரு குறிப்பிட்ட தேதியில் நிகழ்ந்தது. அது யூத மாதமான நிசானின் பத்தாம் நாள். பஸ்கா ஆட்டுக்குட்டிகளை உன்னிப்பாகச் சோதிப்பதற்காக அந்த நாள் ஒதுக்கப்பட்டிருந்தது என்று யாத்திராகமம் 12:3-6 நமக்குச் சொல்கிறது (யாத்திராகமம் Bw – கிறிஸ்துவும் பஸ்காவும் பற்றிய எனது விளக்கவுரையைப் பார்க்கவும்). பின்னர், நிசான் மாதம் பதினான்காம் நாள் நண்பகலில் அவை பலியிடப்பட்டு, நிசான் மாதம் பதினைந்தாம் நாள் மாலையில் சேடர் விருந்தில் உண்ணப்படும். ஆட்டுக்குட்டியின் இந்தச் சோதனை ஞாயிறு முதல் வியாழன் வரை நடைபெற்றது. ஆட்டுக்குட்டிகள் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்ட அதே நாளில் இயேசு எருசலேமுக்குள் பிரவேசித்தது தற்செயலானதல்ல. அந்த ஐந்து நாட்களில், தேவ ஆட்டுக்குட்டியான இயேசு (வெளிப்படுத்தல் Cf – நீர் சுருளை எடுத்துக்கொள்ளத் தகுதியானவர்) அவர் களங்கமோ குறைபாடோ அற்றவர் என்பதை நிரூபிக்கச் சோதிக்கப்பட்டார் (1 பேதுரு 1:19).

இயேசு பெத்தானியாவிலிருந்து தம் சீடர்கள் இருவரை அனுப்பிவைத்து, அவர்களிடம் பின்வருமாறு கூறினார்: “உங்களுக்கு முன்னால் இருக்கும் [பெத்பகே] (அவ்விரு கிராமங்களில் சிறியதும், அதிகம் அறியப்படாததுமான கிராமம்) நோக்கிச் செல்லுங்கள்; நீங்கள்

It – பஸ்கா ஆட்டுக்குட்டியாக இயேசு எருசலேமுக்குள்
மேற்கொண்ட வெற்றிப் பிரவேசம் (மத்தேயு 21:1-11 மற்றும்
14-17; மாற்கு 11:1-11; லூக்கா 19:29-44; யோவான் 12:12-19) |
5

அக்கிராமத்திற்குள் நுழைந்தவுடனேயே, இதுவரை எவரும் சவாரி செய்திராத ஒரு கழுதைக்குட்டி அங்கே கட்டப்பட்டிருப்பதை காண்பீர்கள்.” ஆண் குதிரைக் குட்டி பழக்கப்படுத்தப்படாததாகவும், ஒருபோதும் சவாரி செய்யப்படாததாகவும் இருந்தது—இது ஒரு புனிதமான நோக்கத்திற்காக அர்ப்பணிக்கப்பட்ட விலங்கிற்குப் பொருத்தமான நிலையாகும். நம் ஆண்டவரும், இதுவரை எவரும் கிடத்தப்படாத ஒரு கல்லறையிலேயே அடக்கம் செய்யப்பட்டார். தனித்துவத்தை வலியுறுத்தும் இக்கூற்றுகள் அனைத்தும், ஒரு சாதாரண மனித வாழ்வின் சூழல்களுக்குள் அவர் வழக்கமாக இறங்கிவந்த எளிமையான நிலைக்கு நேர்மாறான முரண்பாடாக அமைந்திருந்தன.1243 அவர் அந்த இரு அப்போஸ்தலர்களுக்கும் தொடர்ந்து வழிகாட்டி, “அக்குட்டியை அவிழ்த்துக்கொண்டு இங்கே வாருங்கள். யாரேனும் உங்களிடம், ‘ஏன் இதை அவிழ்க்கிறீர்கள்?’ என்று கேட்டால், ‘ஆண்டவருக்கு இது தேவைப்படுகிறது; அவர் இதைச் சிறிது நேரத்திலேயே மீண்டும் இங்கேயே அனுப்பிவிடுவார்’ என்று கூறுங்கள்,” என்றார் (மத் 21:1-3; மாற் 11:1-3; லூக் 19:29-31). அவ்விருவரும் முன்னதாகவே பெத்பகே நோக்கிச் சென்றனர். அவர்களின் இறுதி இலக்கானது, ஒலிவ மலையின் உச்சியைத் தாண்டி இரண்டு மைல் தொலைவில் அமைந்துள்ள, கீழே கிடரோன் பள்ளத்தாக்கிற்கு இறங்கிச் சென்று, மீண்டும் மேலே எழும்பிச் செல்லும் பொன்னகர் எருசலேமேயாகும்.

தீர்க்கதரிசி மூலமாக உரைக்கப்பட்ட வார்த்தைகள் நிறைவேறும்பொருட்டே இது நிகழ்ந்தது: “சீயோன் குமாரத்தியை நோக்கிச் சொல்லுங்கள்: ‘இதோ! உன் அரசர் உன்னிடம் வருகிறார்; அவர் தாழ்மையுள்ளவராய், ஒரு கழுதைக் குட்டியின் மீதும்—சுமை சுமக்கும் மிருகத்தின் சந்ததியின் மீதும்—ஏறி வருகிறார்!'” (மத்தேயு 21:4-5 CJB; யோவான் 12:15; ஏசாயா 62:11; சகரியா 9:9). மேசியா இஸ்ரவேலுக்கு எவ்வகையான சாத்தியக்கூறுகளின் மூலம் வருவார் என்பது குறித்து ரபீக்கள் (யூத மத போதகர்கள்) பல விவாதங்களை மேற்கொண்டனர். மேசியா தோன்றக்கூடிய இரண்டு தனித்துவமான வழிகளைப் பின்வரும் மேற்கோள் வலியுறுத்துகிறது: ரபீ அலெக்சாண்ட்ரி இவ்வாறு கூறினார்: “ரபீ யெகோசுவா பென் லேவி இரண்டு வேத வசனங்களை ஒன்றிணைத்து ஆராய்ந்தார். ‘இதோ! மனுஷகுமாரனைப் போன்ற ஒருவர் வானத்து மேகங்களோடு வருகிறார்’ என்று ஒரு இடத்தில்

It – பஸ்கா ஆட்டுக்குட்டியாக இயேசு எருசலேமுக்குள்
மேற்கொண்ட வெற்றிப் பிரவேசம் (மத்தேயு 21:1-11 மற்றும்
14-17; மாற்கு 11:1-11; லூக்கா 19:29-44; யோவான் 12:12-19) |
6

எழுதப்பட்டுள்ளது; மற்றொரு இடத்தில், ‘தாழ்மையுள்ளவராய், ஒரு கழுதைக் குட்டியின் மீது ஏறி வருகிறார்’ என்று எழுதப்பட்டுள்ளது! எனவே, இஸ்ரவேல் மக்கள் [கடவுளின் மீட்பைப் பெற] தகுதியுள்ளவர்களாய் இருந்தால், மேசியா ‘வானத்து மேகங்களோடு’ வருவார் என்றும்; மாறாக, இஸ்ரவேல் மக்கள் [கடவுளின் மீட்பைப் பெற] தகுதியற்றவர்களாய் இருந்தால், மேசியா ‘ஒரு கழுதைக் குட்டியின் மீது ஏறி’ வருவார் என்றும் அந்த ரபீ முடிவெடுத்தார்.“

1244

ரப்பி யெஹோஷுவா பென் லேவி, தாம் அறியாமலேயே, மேசியா உண்மையில் இரண்டு முறை தோன்றக்கூடும் எனும் சாத்தியக்கூறின் ஒரு பார்வையை இஸ்ரவேல் தேசத்திற்கு அளித்தார். இரண்டு தோற்றங்கள் அல்ல, மாறாக இரண்டு மேசியாக்கள் வருவார்கள் என்றே ரப்பிகள் நம்புகின்றனர். மேசியா பென் யோசேப்பு என்பவர் வந்து துன்புற்று மரிப்பார் என்றும், பின்னர் பிற்காலத்தில் மேசியா பென் தாவீது வந்து தமது மேசியானிய ராஜ்யத்தை நிலைநாட்டுவார் என்றும் அவர்கள் போதிக்கின்றனர் (காண்க: Mv – இரண்டு மேசியாக்கள் குறித்த யூதக் கோட்பாடு). ஒரு விசித்திரமான முரண்நகைச் சூழலில், ரப்பி யெஹோஷுவா பென் லேவி, தாம் அறியாமலேயே ஓரளவுக்குச் சரியாகவே இருந்தார். தேவனுடைய ஆட்டுக்குட்டியானவர் முதன்முறையாக வந்தார்; ஆனால் இஸ்ரவேல் தேசம் தேவனுடைய இரட்சிப்பைப் பெற்றுக்கொள்ளத் தகுதியற்றதாகிப்போனது—ஏனெனில், அத்தேசமானது அவருடைய ஒரேபேறான குமாரனை நிராகரித்துச் சிலுவையில் அறைந்தது. மற்றும் அதேவேளையில், யூதா கோத்திரத்தின் சிங்கமானவர், பரலோக மேகங்களோடு இரண்டாம் முறையாக வரவிருக்கிறார் (காண்க: வெளிப்படுத்தின விசேஷம் குறித்த எனது விளக்கவுரை Ai – இதோ, அவர் மேகங்களோடு வருகிறார்).

ஒவ்வொரு விவரமும் அவர்களின் ரப்பி (போதகர்) முன்னறிவித்தபடியே நிகழ்ந்தது. இயேசு அவர்களுக்குச் சொல்லியிருந்தபடியே, தெருவில் ஒரு வாசலருகே கட்டப்பட்டிருந்த ஒரு கழுதையையும், அதன் அருகே நின்றுகொண்டிருந்த அதன் குட்டியையும் அவர்கள் சென்று கண்டார்கள். அவர்கள் அந்தக் கழுதைக் குட்டியை அவிழ்த்துக்கொண்டிருந்தபோது, அதன் உரிமையாளர்கள் அவர்களை நோக்கி, “நீங்கள் என்ன செய்கிறீர்கள்? இந்தக் குட்டியை ஏன் அவிழ்க்கிறீர்கள்?” என்று

It – பஸ்கா ஆட்டுக்குட்டியாக இயேசு எருசலேமுக்குள்
மேற்கொண்ட வெற்றிப் பிரவேசம் (மத்தேயு 21:1-11 மற்றும்
14-17; மாற்கு 11:1-11; லூக்கா 19:29-44; யோவான் 12:12-19) |
7

கேட்டார்கள். கிறிஸ்து அவர்களுக்குச் சொல்லிக்கொடுத்தபடியே அவர்கள் பதிலளித்தார்கள்; அதைக் கேட்டதும், அந்த மக்கள் அவர்களைச் செல்ல அனுமதித்தனர் (மாற்கு 11:4-6; லூக்கா 19:32-34). சீடர்கள் அளித்த பதிலைக் கேட்டு அந்த மக்கள் திருப்தியடைந்தார்கள் என்பது, அந்தப் மாணவர்கள்பகுதியில் இயேசு நன்கு அறியப்பட்டவராகத் திகழ்ந்தார் என்பதையே காட்டுகிறது (யோவான் 11). இயேசுவை முழுமையாக நம்பலாம் என்பதை அவர்கள் அறிந்திருந்தார்கள்; மேலும், தங்கள் கழுதைக் குட்டி அவரால் பயன்படுத்தப்படப்போகிறது என்ற எண்ணம் அவர்களுக்குப் பெருமையையும் அளித்திருக்கக்கூடும்.

ஆண்டவர் கேட்டுக்கொண்டபடியே, அவர்கள் அந்தக் கழுதைக் குட்டி பெத்தானியாவுக்குத் திரும்பக் கொண்டுவந்து, தங்கள் மேலாடைகளை அதன்மீது விரித்தனர்; சகரியா 9:9-இல் உள்ள இறைவாக்கு நிறைவேறும் வகையில், இயேசு அந்தக் குதிரைக் குட்டியின்மீது அமர்ந்தார். திரளான மக்கள் தங்கள் மேலாடைகளை வழியில் விரித்தனர்; வேறு பலரோ வயல்வெளிகளில் வெட்டி வந்த மரக்கிளைகளை வழியில் பரப்பினர் (மத்தேயு 21:6-8; மாற்கு 11:7-8; லூக்கா 19:35-36; யோவான் 12:14). எத்துணை வியத்தகு மாறுபாடு! அரசர் மேசியா, ஒரு படைத்தளபதியின் வெற்றிக்குரிய வெள்ளைக் குதிரையின்மீது அமர்ந்தோ, அல்லது ஓர் உலக மன்னனுக்குரிய ஆடம்பரத்துடனும் ஆரவாரத்துடனும் கூடியோ வரவில்லை. அவர் ஓர் அரசராக இருந்தும், ஒரு சாதாரணக் குதிரைக் குட்டியின்மீது அமர்ந்து வந்தார்! ஆண்டவரின் ஊழியராக இயேசு வாழ்ந்த முழு வாழ்க்கையையும் மிகத் துல்லியமாகச் சித்தரிக்கும் ஒரு படமாக இது அமைந்திருந்தது.1245

லாசரு மரித்தோரிலிருந்து உயிர்த்தெழுந்தது, மக்கள் திரளின் நம்பிக்கையை மீண்டும் துளிர்க்கச் செய்திருந்தது. லாசருவை கல்லறையிலிருந்து அழைத்து, மரித்தோரிலிருந்து உயிர்ப்பித்தபோது அவருடன் இருந்த மக்கள் கூட்டம், தொடர்ந்து இச்செய்தியைப் பரப்பி வந்தது (யோவான் 12:17). இதன் விளைவாக, இதுவரை எவரும் சவாரி செய்திராத ஒரு கழுதைக் குட்டியின் மீது ஏறி இயேசு பெத்தானியாவிலிருந்து புறப்பட்டபோது, அவருடைய மாணவர்கள் துதிக்கும் பக்தர்கள் கூட்டம் ஒன்று, அவரோடும் அவருடைய

It – பஸ்கா ஆட்டுக்குட்டியாக இயேசு எருசலேமுக்குள்
மேற்கொண்ட வெற்றிப் பிரவேசம் (மத்தேயு 21:1-11 மற்றும்
14-17; மாற்கு 11:1-11; லூக்கா 19:29-44; யோவான் 12:12-19) |
8

சீடர்களோடும் ஒலிவ மலையின் வழியாக பெத்பகே நோக்கித் தொடர்ந்து சென்றது. அந்தத் தொலைவு ஒரு மைலுக்கும் சற்று அதிகமாக இருந்தது.

அப்பொழுது, மற்றொரு திசையிலிருந்து, அத்தருணத்தில் லாசருவின் மூலம் அவர் நிகழ்த்திய அந்த அற்புத அடையாளத்தைக் குறித்துக் கேள்விப்பட்டிருந்த அநேகர், எருசலேமிலிருந்து பெத்தானியாவை நோக்கிச் சென்றுகொண்டிருந்தனர்; அவர்கள் அவரைச் சந்திக்கவே புறப்பட்டுச் சென்றிருந்தனர் (யோவான் 12:18). அது பஸ்கா பண்டிகைக் காலமாய் இருந்தது; பஸ்கா பண்டிகையின்போது மேசியா மீண்டும் வருவார் என்ற யூத மக்களின் எதிர்பார்ப்புகள் பெசாஹ்மிக அதிகமாய் இருந்தன.

சரியாக அந்தத் தருணத்தில்தான், பெத்பகே (Bethphage) என்னும் இடத்தில் மக்கள் கூட்டத்தின் இரு பெரும் ஓடைகள் ஒன்றையொன்று சந்தித்தன—ஒன்று பெத்தானியாவிலிருந்து வந்துகொண்டிருந்தது, மற்றொன்று எருசலேமிலிருந்து மேலே வந்துகொண்டிருந்தது. அந்த உற்சாகத் தீ எப்படி ஒரு இதயத்திலிருந்து மற்றொரு இதயத்திற்குப் பற்றிக்கொண்டிருக்கும் என்பதை நாம் கற்பனை மட்டுமே செய்து பார்க்க முடியும். ஒலிவ மலையிலிருந்து சாலை கீழே இறங்கும் இடத்திற்கு அவர் நெருங்கி வந்தபோது, எருசலேமிலிருந்து அவருக்கு முன்னால் சென்றுகொண்டிருந்த கூட்டத்தினரும், பெத்தானியாவிலிருந்து அவரைப் பின்தொடர்ந்து வந்துகொண்டிருந்த கூட்டத்தினரும், தாங்கள் கண்டிருந்த அற்புதங்கள் அனைத்திற்காகவும் உரத்த குரலில், மிகுந்த மகிழ்ச்சியோடு கடவுளைப் புகழத் தொடங்கினர் (மத்தேயு 21:9a; மாற்கு 11:9a; லூக்கா 19:37). நகரத்திலிருந்து வந்திருந்த அந்தப் பெருங்கூட்டம் பெரும்பாலும் கலிலேயாவையும், யூதரல்லாத பிற பகுதிகளையும் சேர்ந்தவர்களாலேயே நிறைந்திருந்தது; ஏனெனில், சீயோனைச் சேர்ந்த மக்களில் பலர் கிறிஸ்துவிடம் கடும் பகைமை கொண்டிருந்தனர். நகரத்திற்கு வெளியிலிருந்து வந்துகொண்டிருந்த அந்தப் பெருங்கூட்டம், எருசலேமில் இருந்த விசுவாசத்துரோகிகளான மதத் தலைவர்களுக்கு ஆபத்தானதாக அமையக்கூடியதாக இருந்தது.1246

It – பஸ்கா ஆட்டுக்குட்டியாக இயேசு எருசலேமுக்குள்
மேற்கொண்ட வெற்றிப் பிரவேசம் (மத்தேயு 21:1-11 மற்றும்
14-17; மாற்கு 11:1-11; லூக்கா 19:29-44; யோவான் 12:12-19) |
9

மெல்ல மெல்ல, அந்த நீண்ட ஊர்வலம், ஒலிவ மலையின் முன்புறம் வழியாகச் சீயோனை நோக்கி இறக்கம் தொடங்கும் மேட்டுப்பகுதியை அடைந்து மேலே சென்றது. இப்பகுதியில்தான், எருசலேம் நகரின் தென்கிழக்கு மூலை முதன்முறையாகக் கண்ணில் பட்டது. வலதுபுறம் அமைந்திருந்த ஒலிவ மலையின் சரிவு, ஆலயத்தையும் நகரின் வடக்குப் பகுதிகள் பலவற்றையும் மறைத்து நின்றது. சாலை கீழே இறங்கத் தொடங்கியதும், அந்தப் பொன்னகர் குறித்த காட்சி மீண்டும் ஒலிவ மலையின் மேட்டுப்பகுதிக்குப் பின்னால் மறைந்துபோனது. சில கணங்களுக்குப் பிறகு, பாதை மீண்டும் மேலெழும்பியது; அது ஒரு கரடுமுரடான ஏற்றத்தில் ஏறிச் சென்றது. தொடர்ந்து பயணித்த அது, ஒரு வழவழப்பான பாறைத் திட்டை அடைந்தது; அடுத்த சில கணங்களிலேயே, நகர் முழுமையும் ஒரேயடியாகக் கண்ணுக்கு விருந்தளிக்கும் வகையில் காட்சியளித்தது. சாலையின் இந்த ஏற்றமும் வளைவும் கொண்ட இடமும், அந்தப் பாறைத் திட்டமும் தான், அந்த ஊர்வலம் மீண்டும் ஒருமுறை நின்று ஓய்வெடுத்த மிகச்சரியான இடமாக இருந்திருக்கும் என்பதில் எவ்வித ஐயமும் இல்லை.

இயேசு சீயோனை நெருங்கி, அந்த நகரத்தைக் கண்டபோது, அதன்மேல் அழுதார் (லூக்கா 19:41). தமது வெற்றியின் தருணத்தில், அவர் மிகுந்த வேதனையில் இருந்தார். லாசருவை உயிர்ப்பிப்பதற்கு முன்பு இருந்தது போலவே, இங்கும் அவரது அழுகை ஆழ்ந்த விம்மல்களுடன் உரக்க ஒலித்தது. மற்றவர்களால் காண முடியாத காரியங்களை மேசியா கண்டார். அவரைச் சுற்றியிருந்த மற்றவர்கள் அதன் அழகு, மகிமை மற்றும் பாதுகாப்புடன் கண்ட நகரத்திற்கும், அவர் தரிசனத்தில் அடிவானத்தில் மங்கலாக எழுவதைக் கண்ட எருசலேமுக்கும்

It – பஸ்கா ஆட்டுக்குட்டியாக இயேசு எருசலேமுக்குள்
மேற்கொண்ட வெற்றிப் பிரவேசம் (மத்தேயு 21:1-11 மற்றும்
14-17; மாற்கு 11:1-11; லூக்கா 19:29-44; யோவான் 12:12-19) |
10

இடையே இருந்த வேறுபாடு உண்மையிலேயே பயங்கரமானதாக இருந்தது. எதிரியின் பாளையம் எருசலேமைச் சுற்றி வளைத்து, எல்லாப் பக்கங்களிலிருந்தும் அதை முற்றுகையிட்டு, ஒரு கொடிய அணைப்பில் மேலும் மேலும் நெருங்கி வருவதை இயேசுவால் காண முடிந்தது. யூத வரலாற்றாசிரியர் யோசேபஸ் நமக்கு அந்த அருவருப்பான விவரங்களைத் தருகிறார் (காண்க: Mt-மத்தேயு – கி.பி. 70-ல் எருசலேம் மற்றும் தேவாலயத்தின் அழிவு).

வரலாற்றுக்கு நிகரான இந்தக் காட்சியைத் தன் கண்களால் மட்டுமே கண்ட இயேசு, ஆர்ப்பரிக்கும் மக்கள் கூட்டத்தின் மத்தியில் அமைதியாகவும் துக்கத்துடனும் அமர்ந்திருந்தார்; எருசலேமின் மீது வழிந்தோடும் கண்ணீர்த் தடம் அவர் முகத்தில் வழிந்தோடியது. இறுதியாக, உணர்ச்சிப் பெருக்கோடு அவர் கூறினார்: “உங்களுக்குச் சமாதானத்தைத் தருவது எது என்பதை இந்த நாளில் நீங்களும் அறிந்திருந்தால் நலமாயிருக்கும் – ஆனால் இப்பொழுதோ அது உங்கள் கண்களுக்கு மறைக்கப்பட்டிருக்கிறது. உங்கள் பகைவர்கள் உங்களுக்கு எதிராக ஒரு மண்மேட்டை எழுப்பி, உங்களைச் சூழ்ந்துகொண்டு, எல்லாப் பக்கங்களிலிருந்தும் உங்களை முற்றுகையிடும் நாட்கள் உங்களுக்கு வரும்” (லூக்கா 19:42-43). உங்களையும் உங்கள் மதில்களுக்குள் இருக்கும் பிள்ளைகளையும் அவர்கள் தரையில் தள்ளிவிடுவார்கள். தீட்டு ஏற்படுவதற்கான சாத்தியக்கூறுகளுக்கு எதிராக எப்போதும் எச்சரிக்கையாக இருந்ததால், எந்தவொரு சடலமும் நகர மதில்களுக்குள் இரவு முழுவதும் தங்கிவிட முடியாது;தாவீது வம்சத்தாரின் மற்றும் தீர்க்கதரிசியான ஹுல்தாவின் கல்லறைகளைத் தவிர, அங்கே வேறு எந்தக் கல்லறைகளும் இருக்கவில்லை. அழுகும் தாவரங்களின் நாற்றம் காற்றைத் தீட்டுப்படுத்திவிடக்கூடும் என்ற அச்சத்தினால், வீட்டுக்கோழிகளை வளர்க்கவோ அல்லது காய்கறித் தோட்டங்களை அமைக்கவோ கூட அங்கே அனுமதி இல்லை; மேலும், புகையின் காரணமாக எவ்வித உலைகளையும் அங்கே கட்ட இயலாது.1247 ஆயினும், நியாயத்தீர்ப்பு வந்தபோது, தாவீதின் நகரம் பிணங்களால் நிரம்பி மூச்சுத்திணறும் நிலை ஏற்பட்டது. “அவர்கள் உன்னில் ஒரு கல்லின் மேல் மற்றொரு கல்லை விடமாட்டார்கள்; ஏனெனில், தேவன் உன்னைச் சந்திக்க வந்த காலத்தை நீ அறிந்துகொள்ளவில்லை” (லூக்கா 19:44). இது அந்த ராஜ்யத்தை

It – பஸ்கா ஆட்டுக்குட்டியாக இயேசு எருசலேமுக்குள் மேற்கொண்ட வெற்றிப் பிரவேசம் (மத்தேயு 21:1-11 மற்றும் 14-17; மாற்கு 11:1-11; லூக்கா 19:29-44; யோவான் 12:12-19) | 11

மீண்டும் வழங்குவதற்கான ஒரு வாய்ப்பு அல்ல என்பதை கவனத்தில் கொள்ளுங்கள். மாறாக, அவர் பேசும்போது, அவருடைய வார்த்தைகள் நம்பிக்கையற்ற இஸ்ரவேலின் மீது வரும் நியாயத்தீர்ப்பின் வார்த்தைகளாகவே அமைகின்றன (ஓசியா 9:10-17). அந்த நியாயத்தீர்ப்பானது, கி.பி. 70-ஆம் ஆண்டில் எருசலேம் அழிக்கப்பட்டபோது நிறைவேறியது.

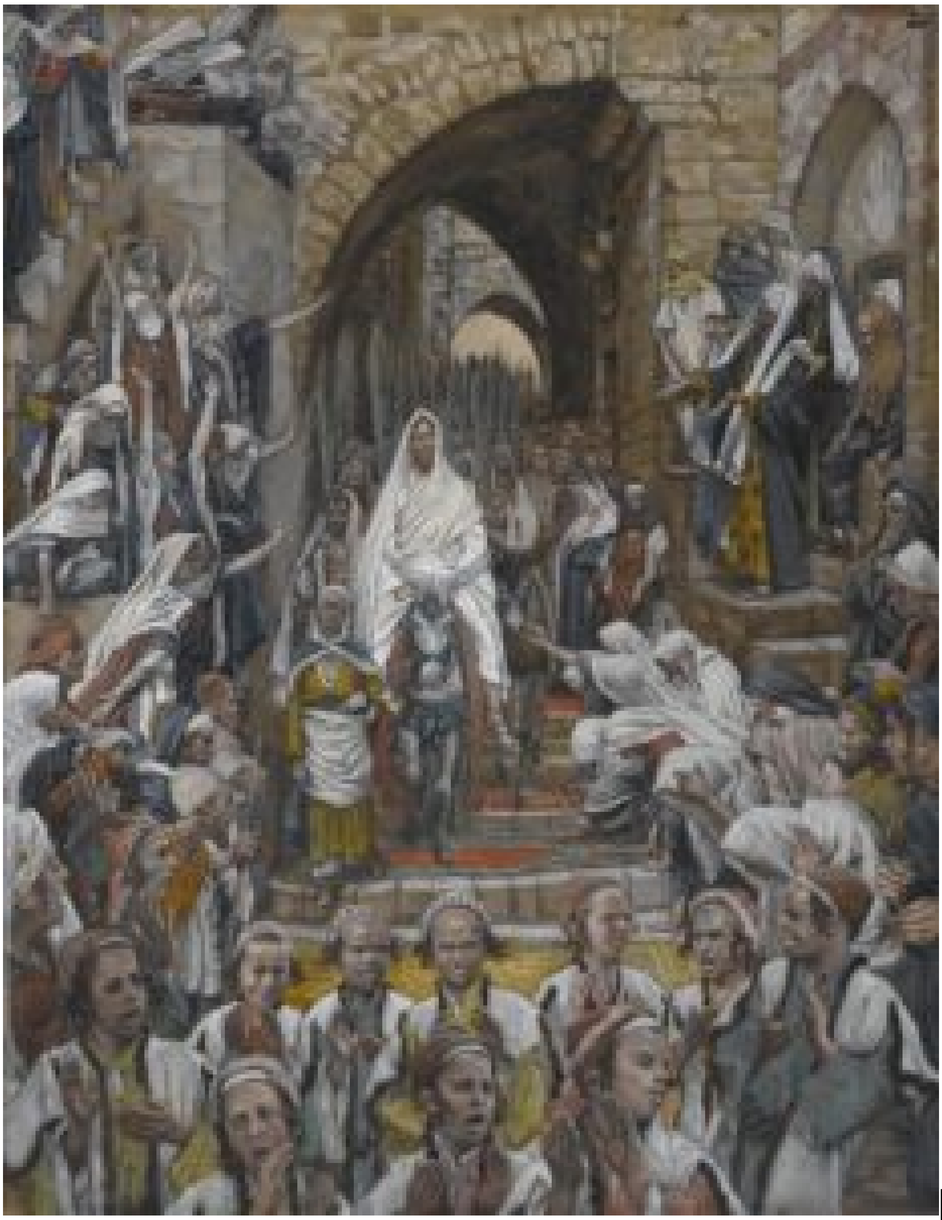

மக்கள் பேசியதும்,
அவர்கள் செய்த செயல்களும், இயேசு தமது மேசியானிய ராஜ்யத்தை நிறுவவே

It – பஸ்கா ஆட்டுக்குட்டியாக இயேசு எருசலேமுக்குள்
மேற்கொண்ட வெற்றிப் பிரவேசம் (மத்தேயு 21:1-11 மற்றும்
14-17; மாற்கு 11:1-11; லூக்கா 19:29-44; யோவான் 12:12-19) |
12

எருசலேமுக்குள் நுழைந்துகொண்டிருக்கிறார் என்று அவர்கள் நம்பியதைச் சுட்டிக்காட்டின. மிகப்பொரிய மக்கள் கூட்டம் ஒன்று தங்கள் மேலாடைகளை வழியில் விரித்தது; அதேவேளையில், மற்றவர்கள் பனைமரங்களிலிருந்து பனை ஓலைகளை வெட்டி வழியில் பரப்பினர் (மத்தேயு 21:8; மாற்கு 11:8; லூக்கா 19:36). கூடாரப் பண்டிகையின்போது (சுகோத்) செய்யவேண்டிய செயல் இதுவே: “பண்டிகையின் முதல் நாளில், நீங்கள் மரங்களின் சிறந்த கனிகளையும், பனை ஓலைகளையும், தழைத்த கிளைகளையும், ஆற்றுப் பூவரசு மரக்கிளைகளையும் எடுத்துக்கொண்டு, உங்கள் தேவனாகிய கர்த்தருக்கு முன்பாக மகிழ்ச்சிகூர வேண்டும்” (லேவியராகமம் 23:40). மேசியானிய ராஜ்யத்தின் வருகையானது, கூடாரப் பண்டிகையின் மூலமாகவே முழுமையடையவிருக்கிறது. இயேசு உருமாற்றம் அடைந்த மலையின்மீது பேதுரு செய்த அதே தவறை, அந்தப் பெரிய மக்கள்பெரிய கூட்டம் கூட்டமும் செய்தது (காண்க: Gb – இயேசு பேதுரு, யாக்கோபு மற்றும் யோவான் ஆகியோரை ஒரு மலைக்கு அழைத்துச் சென்று, அங்கே உருமாற்றம் அடைந்தார்). சுருக்கமாகச் சொன்னால், அவர்கள் இவ்வாறு கூறினார்கள்: “ராஜ்யம் இதோ வந்துவிட்டது! எனவே, நாம் பனை ஓலைகளை எடுத்துக்கொண்டு, கூடாரப் பண்டிகையின் நிறைவைக்கொண்டாடும் விதமாக சுகோத் ‘ஹல்லேல்’ கீதங்களைப் பாடி மகிழ்வோம்.” அது கூடாரப் பண்டிகையைக் கொண்டாடுவதற்குரிய சுகோத்ஆண்டின் காலகட்டம்கூட அல்ல; ஆயினும், அது அவர்களுக்கு ஒரு பொருட்டாகவே இருக்கவில்லை. ஆண்டின் எந்தக் காலகட்டமாக இருந்தாலும் சரி, அவர்கள் இயேசுவை இஸ்ரவேலின் ராஜாவாகவே வரவேற்றார்கள்.

இயேசுவின் பன்னிரு அப்போஸ்தலர்களிடமும், அவருடைய மரணத்தைப் பற்றி மூன்று முறை சொல்லப்பட்டிருந்தது. எனவே, தொடக்கத்தில் அவர்கள் இவையனைத்தையும் புரிந்துகொள்ளவில்லை. கிறிஸ்து மகிமைப்படுத்தப்பட்ட பின்னரே, இக்காரியங்கள் அவரைக்குறித்து எழுதப்பட்டிருந்தன என்பதையும், இவையே அவருக்குச் செய்யப்பட்டன என்பதையும் அவர்கள் உணர்ந்துகொண்டார்கள் (யோவான் 12:16).

மக்கள் ஒரு இராணுவ வெற்றியைப் பற்றியே சிந்தித்துக் கொண்டிருந்தனர். வெற்றியுடன் திரும்பும் ஒரு ரோமானிய அரச

It – பஸ்கா ஆட்டுக்குட்டியாக இயேசு எருசலேமுக்குள்
மேற்கொண்ட வெற்றிப் பிரவேசம் (மத்தேயு 21:1-11 மற்றும்
14-17; மாற்கு 11:1-11; லூக்கா 19:29-44; யோவான் 12:12-19) |
13

ஊர்வலத்தைப் போன்ற தோற்றமே அதற்கு இருந்தது. ஒரு யூத வெற்றியாளரின் பாதையில் பேரீச்ச ஓலைகள் விரிக்கப்பட்டது, இதற்கு முன் இருமுறை மட்டுமே நிகழ்ந்திருந்தது. முதலாவதாக, சைமன் மக்கபேயு தேவாலயத்தைச் சுத்திகரித்தபோது (1 மக்கபேயு 13:51); இரண்டாவதாக, யூதா மக்கபேயு தேவாலயத்திலிருந்து புறஜாதியினரை வெளியேற்றியபோது (2 மக்கபேயு 10:7). மக்கள் தங்கள் மேலாடைகளைக் கழற்றி, அவருக்கு முன்பாகச் சாலையில் விரித்து, அரசன் யேகுவுக்குச் செலுத்திய மரியாதையையும் இது நினைவூட்டியது.

லாசருவை கல்லறையிலிருந்து அழைத்து, அவனை மரித்தோரிலிருந்து உயிர்த்தெழச் செய்தபோது கிறிஸ்துவோடு உடனிருந்த மக்கள் கூட்டம், தொடர்ந்து இச்செய்தியைப் பரப்பி வந்தது. அவர் இத்தகையதொரு அற்புதத்தைச் செய்திருக்கிறார் என்று கேள்விப்பட்டதால், அநேகர் அவரைச் சந்திக்கச் சென்றனர். ஆனால் அனைவரும் அவருக்கு முன்பாகப் பணிந்து வணங்கவில்லை. “தங்களை மற்றவர்களிடமிருந்து பிரித்துக்கொண்டவர்கள்” (பரிசேயர்கள்) அடங்கிய ஒரு குழுவினர், இயேசுவுக்காகக் காத்திருந்து, அவரை அருவருப்புடன் நோக்கிக்கொண்டிருந்தனர். எனவே பரிசேயர்கள் ஒருவருக்கொருவர், “பாருங்கள், இதனால் நமக்கு எந்தப் பயனும் இல்லை. இதோ, உலகம் முழுவதுமே அவருக்குப் பின்னால் சென்றுவிட்டதே!” என்று கூறினர் (யோவான் 12:17-19). அந்த நாசரேயருக்கு, எருசலேம் நகரின் மதில்களுக்குள்ளேயே வலிமைமிக்க எதிரிகள் இருந்தனர்.

விழாவிற்காகத் திரண்டு வந்திருந்த பெரும் கூட்டம், இயேசு எருசலேமை நோக்கி வந்துகொண்டிருக்கிறார் என்பதை அறிந்திருந்தது (யோவான் 12:12). இயேசு அந்தக் குட்டி கழுதையை மென்மையாக முன்னே செல்லுமாறு வழிநடத்தினார். மிகுந்த கவனத்துடன் ஒவ்வோர் அடியாய் எடுத்து வைத்து, அவர் ஒலிவ மலையிலிருந்து கீழே இறங்கி, கெத்ரோன் பள்ளத்தாக்கைக் கடந்து, தன்னைச் சூழ்ந்திருந்த வழிபாட்டாளர்களின் கூட்டத்திற்கு ஊடாகப் பயணித்தார். கடவுளின் திருமகன், கம்பீரமாக மலையின் மீது ஏறி, அந்தப் பொன்னகர் நோக்கிச் சென்றார்.

இயேசு தாவீதின் நகரத்திற்குள் நுழைந்தபோது, அந்நகரம் முழுவதும்

It – பஸ்கா ஆட்டுக்குட்டியாக இயேசு எருசலேமுக்குள்
மேற்கொண்ட வெற்றிப் பிரவேசம் (மத்தேயு 21:1-11 மற்றும்
14-17; மாற்கு 11:1-11; லூக்கா 19:29-44; யோவான் 12:12-19) |
14

பரபரப்படைந்தது; மக்கள், “இவர் யார்?” என்று வினவினர். அவர்கள் திகைத்துப்போய், தங்கள் உள்ளத்தின் ஆழம் வரை உலுக்கப்பட்டு நின்றனர். திரளான மக்கள் கூட்டத்தினர் எளிமையானதும் அதே சமயம் ஆழ்ந்த பொருளுடையதுமான ஒரு பதிலை அளித்தனர்:இவரே தீர்க்கதரிசியாகிய யேசுவா (குறிப்பிட்டுக் காட்டும் முன்னடையைக் கவனிக்கவும்).”இவர், கலிலேயாவிலுள்ள நாசரேத்தைச் சேர்ந்த இறைவாக்கினரான இயேசு (Yeshua) ஆவார்” (மத்தேயு 21:10-11). இது, மோசேயை விடவும் மேலான ஒரு சிறப்புமிக்க இறைவாக்கினர் தோன்றுவார் என்றும், இஸ்ரவேல் மக்கள் அனைவரும் அவருக்காகக் காத்திருந்து விழிப்போடு இருக்க வேண்டும் என்றும் வலியுறுத்திய தோரா (Torah) நூலின் வார்த்தைகளையே சுட்டிக்காட்டுகிறது (உபாகமம் 18:18-19).

லாசருவின் உயிர்த்தெழுதலைக் குறித்த பரவசம், பனை ஞாயிறன்று (Palm Sunday) திரளான மக்கள் கூட்டம் இயேசுவை ‘அரசராகிய மேசியா’ என்று வரவேற்றபோது வெளிப்படுத்திய, முன்னெப்போதும் இல்லாத அளவிலான உற்சாகத்திற்குச் சந்தேகத்திற்கு இடமின்றி ஒரு விளக்கமாக அமைகிறது. அவர்கள் பனை ஓலைகளை எடுத்துக்கொண்டு, அவரைச் சந்திக்க வெளியே சென்றார்கள் (யோவான் 12:13a). இத்தகைய வாசகங்கள் பொதுவாக ‘சுகோத்’ (Sukkot) பண்டிகையின்போதுதான் கூறப்படுமே தவிர, ‘பெசாக்’ (Pesach) பண்டிகையின்போது அல்ல. நான்கு நற்செய்தி நூல்களிலும் சேர்த்து, மொத்தம் ஏழு வகையான வாழ்த்துகள் காணப்படுகின்றன. அவர்கள் இவ்வாறு முழக்கமிட்டார்கள்:

‘ஓசன்னா’ (யோவான் 12:13b) என்பதன் பொருள், “தயவுசெய்து, இரட்சியும்” (சங்கீதம் 118:25a) என்பதாகும். எபிரேய மொழியில் அமைந்துள்ள ஒரு சொல்விளையாட்டை இங்குச் சுட்டிக்காட்டுவது குறிப்பிடத்தக்கது: ‘இரட்சித்தல்’ (save) என்பதற்கான மூலச்சொல்லான ‘ஹோஷியா’ (hoshia) என்பதும், எருசலேமுக்குள் நுழைபவரின் பெயரும் ஒரே மூலச்சொல்லைக் கொண்டவையாக அமைந்துள்ளன.

மகிழ்ச்சி முழக்கங்களுடன், திரள் மக்கள் இயேசுவைத் தாவீதின் குமாரனாக வரவேற்றனர்!

‘உன்னத பரலோகத்தில் ஓசன்னா’ என்பதன் பொருள்: ‘பரலோகங்களில்

It – பஸ்கா ஆட்டுக்குட்டியாக இயேசு எருசலேமுக்குள்
மேற்கொண்ட வெற்றிப் பிரவேசம் (மத்தேயு 21:1-11 மற்றும்
14-17; மாற்கு 11:1-11; லூக்கா 19:29-44; யோவான் 12:12-19) |
15

வீற்றிருக்கும் இறைவா, எங்களை இப்பொழுதே இரட்சியும்’ என்பதாகும்.

பரலோகத்தில் சமாதானமும் உன்னதத்தில் மகிமையும் உண்டாகட்டும்.

இஸ்ரவேலின் ராஜா ஆசீர்வதிக்கப்பட்டவர், கவனம் செலுத்துதல்அவருடைய ராஜரீகத்தின் மீது கவனம் செலுத்துகிறது (யோவான் 12:13d), மற்றும்

நம்முடைய தகப்பனாகிய தாவீதின் வருகிற ராஜ்யம் ஆசீர்வதிக்கப்பட்டது (2 சாமுவேல் 7:11-14).

மகிழ்ச்சி ஆரவாரத்துடன், மக்கள் கூட்டம் இயேசுவை புகழ்பெற்ற வாழ்த்துடன் வரவேற்றது: “ஆதோனாயின் நாமத்தினாலே வருகிறவர் பாக்கியவான்” (யோவான் 12:13c) என்பதே அதிகாரப்பூர்வமான மேசியானிய வாழ்த்து. மேசியா வரும்போதெல்லாம், இதே வார்த்தைகளைக் கொண்டே அவரை வரவேற்க வேண்டும் என்று ரபீக்கள் போதித்தார்கள். இது மேசியானிய சங்கீதம் 118:26-லிருந்து வருகிறது. ஆலய ஆராதனையில் ஆசாரியர்கள் ஒருவரையொருவர் விளித்துக்கொள்ளும்போது இந்த சொற்றொடர் அடிக்கடி பயன்படுத்தப்பட்டது. இஸ்ரவேலின் இறுதி விடுதலையைக் கொண்டுவர வல்லவரான ஹா-மேஷியாக் ஆக இயேசுவை மக்கள் கூட்டம் ஏற்றுக்கொள்வதால், இங்கு இது பெரிய மேசியானிய தாக்கங்களைக் கொண்டுள்ளது.¹²⁴⁸

ஒவ்வொரு யூதரும் மேசியாவின் வருகையை ஆவலுடன் எதிர்பார்த்திருந்தனர். அவர் வரும்போது, ரோம் தோற்கடிக்கப்படும் என்றும், யூதர்கள் வரிச்சுமையிலிருந்தும் வறுமையிலிருந்தும் விடுதலை பெறுவார்கள் என்றும் அவர்கள் உறுதியாக நம்பினர். இனிமேல் ரோமானியப் படைவீரர்கள் அவர்களைக் கால்நடைகளைப்போல ஓரிடத்தில் அடைத்துவைக்கவோ, அல்லது தங்கள் புனித நகரத்தின் வடிகால்கள் யூதர்களின் இரத்தத்தால் நிரம்பி வழியும்வரை அவர்களைக் குத்தியும் அடித்தும் துன்புறுத்தவோ அனுமதிக்கப்படமாட்டார்கள் என்றும் அவர்கள் கருதினர். அம்மக்களுக்கு, இந்த நம்பிக்கை ஒரு உயிராதாரத்தைப் போன்றிருந்தது; ரோமின் ஈவிரக்கமற்ற கொடுமையை எதிர்த்து நிற்க அது அவர்களுக்குத் துணிவை அளித்தது. மேசியா மட்டுமே அவர்களை வழிநடத்த முடியும்.

It – பஸ்கா ஆட்டுக்குட்டியாக இயேசு எருசலேமுக்குள்
மேற்கொண்ட வெற்றிப் பிரவேசம் (மத்தேயு 21:1-11 மற்றும்
14-17; மாற்கு 11:1-11; லூக்கா 19:29-44; யோவான் 12:12-19) |
16

அத்தகைய ஒருவர் வருவார் என்று இறைவாக்கினர்கள் முன்னறிவித்திருந்தனர்; இயேசுவே அந்த ‘அபிஷேகம் செய்யப்பட்டவர்‘ 1249மேசியா என்று அவர்கள் தங்கள் முழு இதயத்தோடும் நம்பினர். ஆனால், கூட்டத்திலிருந்த சில பரிசேயர்கள் இயேசுவிடம், “ரபீ, உம்முடைய சீடர்களைக் கடிந்துகொள்ளும்!” என்று கூறினர். அதற்கு அவர், “நான் உங்களுக்குச் சொல்கிறேன்: இவர்கள் அமைதியாய் இருந்தால், கற்களே கூக்குரலிடும்,” என்று பதிலளித்தார் (லூக்கா 19:39-40). மக்களின் அந்தப் புகழ்ச்சியை அவர் ஏற்றுக்கொண்டார்; ஏனெனில், அவர் மேசியாவாக இருந்தார்—இன்றும் மேசியாவாகவே இருக்கிறார்.

குருடரும் முடவரும் அவரிடத்தில் வந்தார்கள்; அவர் அவர்களைக் குணமாக்கினார் (மத்தேயு 21:14). மேசியாவின் தெய்வீக இரக்கத்தின் கம்பீரமான வெளிப்பாடானது, தெய்வீக வல்லமையின் மகத்தான வெளிப்பாட்டுடன் இணைந்திருந்தது. குருடரும் முடவரும் உதவிக்காக அவரை அணுகிய மறுகணமே, அவர் அவர்களைக் குணமாக்கினார். அந்நாட்களில் பல குருடர்களின் கண்கள் நோயினால் முற்றிலுமாகச் சிதைந்திருந்ததைப் போலவே, நோயினால் முழுமையாக அழிந்துபோன கண்களுக்குப் பார்வையை மீட்டளிக்கக் கடவுளால் மட்டுமே முடியும். மேலும், சரிசெய்யவே முடியாத அளவிற்குச் சிதைந்துபோன உடல் உறுப்புகளையும், சிதைந்துபோன வாழ்க்கையையும் புதுப்பிக்கக் கடவுளால் மட்டுமே முடியும்.

ஆனால், அபிஷேகம் செய்யப்பட்டவரை (மேசியாவை) ஆராதிப்பதில் இணைந்துகொள்வதற்குப் பதிலாக, பரிசேயர்களும் வேதபாரகர்களும் அவர் செய்த அற்புதங்களையும், ஆலயப் பிரகாரங்களில் குழந்தைகள் “தாவீதின் குமாரனுக்கு ஓசன்னா” என்று முழக்கமிடுவதையும் கண்டபோது, அவர்கள் கடும் சீற்றம் அடைந்தனர். ‘சீற்றம்’ (indignant) என்ற சொல்லானது, கொந்தளிப்பான கோபம் மற்றும் ஆத்திரம் ஆகிய உணர்வுகளைத் தன்னகத்தே கொண்டுள்ளது. அந்த மனிதர்களைப் பொறுத்தவரை, இயேசுவின் குணமாக்கும் வல்லமையானது, பிசாசுகளின் அதிபதியாகிய பெயெல்செபூலின் சக்தியினாலேயே நிறைவேற்றப்பட்டது என்றும், அது மிகவும் அருவருக்கத்தக்கது என்றும் அவர்கள் கருதினர். அந்தப் போலியான பரிசேயர்களின் அதிகாரத்தை அங்கீகரிப்பதற்குப் பதிலாக,

It – பஸ்கா ஆட்டுக்குட்டியாக இயேசு எருசலேமுக்குள்
மேற்கொண்ட வெற்றிப் பிரவேசம் (மத்தேயு 21:1-11 மற்றும்
14-17; மாற்கு 11:1-11; லூக்கா 19:29-44; யோவான் 12:12-19) |
17

கிறிஸ்து அவர்களின் சுயநீதியைச் சாடினார். “இந்தக் குழந்தைகள் சொல்வதை நீங்கள் கேட்கிறீர்களா?” என்று அவர்கள் அவரிடம் கேட்டனர். அதற்கு அவர் மிக எளிமையாக, “ஆம்” என்று பதிலளித்தார். அங்கே என்ன பேசப்படுகிறது என்பதை அவர் முழுமையாக அறிந்திருந்தார்; மேலும், அச்சொற்களின் பொருளையும் முக்கியத்துவத்தையும் அவர் தெள்ளத்தெளிவாக உணர்ந்திருந்தார். ஆனால், அவர் அந்தப் படித்த மனிதர்களிடம் தொடர்ந்து இவ்வாறு கேட்டார்: “சிறுபிள்ளைகளின் வாயினாலும் பாலுண்ணும் குழந்தைகளின் வாயினாலும், ஆண்டவரே, நீர் உம்முடைய துதியை உண்டாக்கினீர்” என்று நீங்கள் ஒருபோதும் வாசித்ததில்லையா(மத்தேயு 21:15-16)? இயேசு சங்கீதம் 8:2-லிருந்து மேற்கோள் காட்டிக்கொண்டிருந்தார்; அதில் வரும் ‘சிறுபிள்ளைகள்’ மற்றும் ‘பாலுண்ணும் குழந்தைகள்’ ஆகிய இரண்டு எபிரேயச் சொற்களும், மூன்று வயதுக்குட்பட்ட குழந்தைகளையே குறிக்கின்றன—பெரும்பாலான குழந்தைகள் தாய்ப்பால் மறக்கடிக்கப்படும் வயது அதுவே ஆகும். அந்தப் ‘பேராசிரியரின்‘ (இயேசுவின்) மையக்கருத்து இதுவே: மிகச்சிறிய குழந்தைகளும், தாய்ப்பால் குடிக்கும் பாலகர்களும் கூடத் தம்மைக் துதிப்பதற்கு ஆயத்தமாயிருக்கும்போது, மற்றவர்கள் அவரை எத்துணை அதிகமாகத் துதிக்க வேண்டும்?

1250

இயேசு ஆலயப் பிராகாரங்களுக்குள் சென்றார். அவர் அங்கிருந்த அனைத்தையும் சுற்றிப் பார்த்தார். ஆனால் நேரம் வெகுவாக ஆகிவிட்டிருந்ததால், அவரும் அவருடைய சீடர்களும் தாங்கள் வந்த வழியே எருசலேமை விட்டு வெளியேறினர்; ஒலிவ மலையில் அமைந்திருந்த கூடார முகாம்களைக் கடந்து —அங்குள்ள மண் பாதையில், மக்களால் மிதிக்கப்பட்ட பேரீச்ச ஓலைகளும் ஒலிவக் கிளைகளும் இன்னும் சிதறிக் கிடந்தன— பெத்தானியா நகரத்திற்குத் திரும்பிச் சென்று, அங்கே இரவைக் கழித்தனர் (மத்தேயு 21:17; மாற்கு 11:11). மக்கள் கூட்டம் அவரைத் தங்கள் அரசராகக் கொள்ள விரும்புவதைத் தெளிவாக வெளிப்படுத்தியிருந்தபோதிலும், மேலும் அவருடைய வருகையை அவருடைய முடிசூட்டு விழாவிற்கு ஒரு முன்னுரையாகவே கருதியிருந்தபோதிலும், அந்த உணர்வை ஊக்குவிக்கும் வகையில் இயேசுவோ (Yeshua) எதையும் பேசவோ அல்லது செய்யவோ இல்லை.1251

It – பஸ்கா ஆட்டுக்குட்டியாக இயேசு எருசலேமுக்குள்
மேற்கொண்ட வெற்றிப் பிரவேசம் (மத்தேயு 21:1-11 மற்றும்
14-17; மாற்கு 11:1-11; லூக்கா 19:29-44; யோவான் 12:12-19) |
18

பல சமயங்களில், அவரைப் பற்றிய நமது எதிர்பார்ப்புகள் அவருடைய சித்தத்துடனோ அல்லது இறுதி யதார்த்தத்துடனோ ஒத்துப்போகாததால், தேவன் நம்மை ஆச்சரியப்படுத்துகிறார் அல்லது ஏமாற்றுகிறார். வாழ்க்கை எப்படி அமைய வேண்டும் என்பது பற்றி நமக்கு வலுவான (மற்றும் தவறான) எண்ணங்கள் இருக்கலாம். ஆனால் பின்னர் நாம் தேவனுடைய நோக்கங்களில் நேருக்கு நேர் மோதுகிறோம், குழப்பம் ஏற்படுகிறது. இந்தப் பொதுவான இக்கட்டான நிலைக்கான தீர்வு, தேவனுடைய பரிபூரணத் திட்டம் எப்படி இருக்க வேண்டும் என்பது பற்றிய நமது கருத்துக்களையும் நம்பிக்கைகளையும் கைவிட்டு, இப்போது என்ன இருக்கிறதோ அதில் கவனம் செலுத்துவதே ஆகும். கர்த்தரை நேரடியாக அறிந்துகொள்ள நேரம் செலவிடுங்கள். நாம் இதைச் செய்யும்போது, பின்னர் வாழ்க்கையின் சூழ்நிலைகளைத் திறந்த மனதுடனும், அர்ப்பணிக்கப்பட்ட ஆவியுடனும் அணுகும்போது, தேவையற்ற ஏமாற்றங்களைத் தவிர்க்க முடிகிறது. யெகோவா நாம் விரும்பும் விதத்தில் இருப்பதில்லை என்பதை நினைவில் கொள்ளுங்கள்.அடோனாய் கர்த்தர் என்பவர் நாம் விரும்பும் விதமாக இருப்பவர் அல்ல என்பதை நினைவில் கொள்ளுங்கள். அவர் எவராக இருக்கிறாரோ, அவராகவே இருக்கிறார். மேலும், அவர் எதைச் செய்யத் தீர்மானித்திருக்கிறாரோ, அதையே அவர் செய்வார்.

ஆண்டவரே, எத்தனையோ மக்கள் அங்கேயே உடனிருந்தார்கள். அவர்கள் உம் அருகிலேயே நின்று உம்மை உற்று நோக்கினார்கள்; ஆயினும், அவர்கள் உம்மைத் தவறவிட்டார்கள்! தவறான எதிர்பார்ப்புகளையும், பிறர் கூறிய செய்திகளையும், உம்முடன் ஒரு தனிப்பட்ட உறவை ஏற்படுத்திக்கொள்வதிலிருந்து தங்களைத் தடுத்துக்கொள்ள அவர்கள் அனுமதித்தார்கள். நானும் அதே தவறைச் செய்யாதவாறு என்னைக் காத்தருளும். நான் மிகுந்த ஆர்வத்துடனும் வைராக்கியத்துடனும் உம்மைத் தேடும்படியாகவும், நீர் உண்மையில் எத்தகையவர் என்பதை நான் அறிந்துகொள்ளும்படியாகவும், என் உள்ளத்தை நீர் தட்டி எழுப்புவீராக.1252